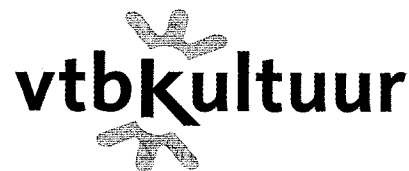

Standpunt

Uitbreiding van Brussel is asociaal

Tot het einde van de 18de eeuw sprak 95% van de Brusselse bevolking Nederlands. In 1792 werd door de Franse bezetter echter een Franstalige administratie neergepoot en in 1830 werd het Frans de enige officiële taal in België onder impuls van de Franstalige bourgeoisie, die door het ondemocratische cijnsskiestelsel de macht stevig in handen had. Dit resulteerde in een

verfransing, die door de concentratie van de macht in Brussel vooral daar voelbaar was. De invoering van de leerplicht in 1914 leidde tot verdere verfransing, want door Franstalige studies kon je sociale promotie maken en kennis van het Frans was noodzakelijk voor het werk (Historicus Dr. Paul De Ridder).

Deze verfransing van Brussel en omringende gemeenten zorgde ervoor dat in 1954 22 gemeenten werden losgemaakt uit het Nederlandse taalgebied en een tweetalig statuut kregen. In 1963 kregen nog eens 6 gemeenten 'taalfaciliteiten', een gevolg van het feit dat gegoede Franstaligen de stad hadden verlaten om in de groenere rand te gaan wonen zonder zich in de omgeving te integreren. Een gevolg was dat de grond er voor de oorspronkelijke inwoners onbetaalbaar werd. Het fenomeen van de verfransing van Brussel en de Vlaamse rand is dus het

resultaat van asociaal gedrag, sociale druk en sociale verdringing. Het is vrij normaal dat dit aanleiding geeft tot een tegenreactie van de oorspronkelijke bewoners. Men kan de uitbreiding van Brussel moeilijk anders dan als een asociaal voorstel beschouwen. Een strikt taalterritorialiteitsprincipe is het enige middel om, via regels op het vlak van o.a. onderwijs en openbare communicatie, gelijkheid tussen talen te realiseren (Prof. Ph. Van Parijs, ULB).

Wat zich in Brussel heeft afgespeeld, moet ook een les zijn voor sommige Vlamingen die menen de kaart van de Brusselse Gemeenschap te moeten trekken. Dit houdt in dat de Vlaamse en Franstalige gemeenschap in Brussel zouden worden vervangen door een Brusselse met eigen onderwijs en culturele instellingen. Dit zou haaks staan op het kosmopolitisch karakter van de stad. Bovendien zouden de Vlamingen op die manier hun lot in handen leggen van diegenen die hen in het verleden weinig kansen hebben geboden. Zich afschermen van Vlaanderen is bovendien ook afstand doen van zijn taalculturele relevantie. Bezint eer ge begint.

Johan Van den Driessche

Voorzitter vtbKultuur

johan.vandendriessche@vtb.be